

BAĞNAZLIK DİNDEN DEĞİL CEHALETTEN KAYNAKLANIR (2)

(...dünden devam)

Cevap: Kays Bey bu konuda yazdıklarımı biliyorsun. Tevrat Tahrif edildiği için İncil gelmedi. İsa Tevrat'ı kaldırıp bir kenara atmak için değil, uygulatmak için geldi. Tevrat'ın ruhundan ayrılan, paraya tapmaya başlayan Yahudileri Tevrat'ın ruhuna çekmek için geldi. Kendisi "Ben Kitabı kaldırmak için değil, uygulamak için geldim" der. İsa bir şeriat getirmemiş; Tevrat Şeriatini uygulamayı emretmiştir. Tevrat Şeriat Kitabı değil, ruhaniyyet Kitabıdır. İsa Ümmeti de Tevrat Şeriatine tabi'dir.

Kur'ân'a gelince İncil tahrif edildiği için Kur'ân gelmedi. Öyle olsa Kur'ân kendinden öncekini doğrulayıcı olmaz, kaldırıcı olurdu. Allah her millete kendi diliyle konuşan peygamber gönderir. Tevrat ve İncil'i Arap-lar anlamıyorlardı. Çünkü o kitap-lar kendi dillerinde değildi. Kendilerine de bir kitap gelmesini bekliyorlardı, bunun özlemi içinde idiler. İşte bunun için Hz. Muhammed'e Arapların dilinde bir kitap indirildi. İbrahim Suresinin 4. âyetine bakınız. Kur'ân dil itibariyle Araplara inmiştir ama içerik itibariyle bütün insanlığa Tanrı mesajıdır. Öteki Kitaplar da öyledir. Her Tanrısal mesaj dil itibariyle milli, içerik itibariyle enternasyondur.

Hız. Muhammed dil itibariyle Araplara gönderilmiştir. Onun zamanında Japon-lar, Hindular, Ruslar, İngilizler yok muydu? Eğer Hız. Muhammed bütün insanlığa gönderilmiş olsaydı oralara da gidip mesajını iletmesi gerekmez miydi? Gitse nasıl onlara mesaj verecekti? Kendisi Arapçadan başka dil bilmezdi. Hem ne gerek var yabancı birini başka milletlere peygamber göndermeğe? Allah her milletten kendi dilini konuşan peygamber seçme yerine dil bilmeyen birini yabancı bir millete peygamber göndermenin ne gereği var. Bakın Kur'ân bu hususu ne güzel vurguluyor:

"Eğer biz onu, yabancı (dilde) bir Kur'ân yapsaydık derlerdi ki: 'Âyetleri (an-layacağımız) bir dille açıklanmalı değil miydi? Araba yabancı söz mü (geliyor)'?" (Fussilet: 44) derlerdi.

Bu âyetten anlaşılıyor ki Hız. Muhammed'in peygamberliğini kabul etmeyenler, Tevrat ve İncil'in İbranice olduğunu düşünerek: "Kur'ân da eğer Allah tarafından gönderiliyorsa neden ötekilerin dilinde inmiyor? Madem ki bunlar hep Allah'ın sözüdür. Öyle ise hepsinin aynı dilde olması

gerekir. Allah'ın konuştuğu dil, bir tek dil olmalıdır" diye itiraz etmişlerdir. Nitekim onların: "Kur'ân, yabancı dilde indirilmeli idi" demeleri üzerine bu âyetin indiği rivayet edilir (Mefâtîhu'l-ğayb: 27/133).

İşte Arapların bu tür itirazlarına cevabolarak Arapça konuşanlara Arapça Kur'ân indirildiği, başka dilde indirilse mânâsının anlaşılma-yacağı ve dolayısıyla bir yararının da olmayacağı buyurulmaktadır. Başka sûrelerde de bu noktaya işaret edilmiştir: *"Biz her elçiyi, kendi kavminin dili ile gönderdik ki onlara açıklasın"*

(İbrahim: 4),

"Biz Kur'ân'ı yaban-cılardan birine indirseydik de onu onlara okusaydı, ona inanmazlardı"

(Şuara: 198-199)

âyetlerinde de Kur'ân'ın Arapça indirilmesindeki hikmet anlatılmak-tadır.

Âyetin sonunda Kur'ân'ın, inananlara yol gösterici ve şifâ olduğu, inanma-yanların ise kulaklarında manevî sağırılık bulunduğu için onu duy-madıkları, Hz. Muhammed'i kışkandıklarından dolayı Kur'ân'ın, onların gözlerine körlük getirdiği, yani kıskançlıkları, kibir ve inatları basiretlerini kapattığı için Kur'ân'da bulunan gerçekleri göremedikleri vurgulanıyor.

Siz o tür insanlarla diyaloga girmeyin. Gerçek din düşmanıdır. Allah kullarını yakmak için yaratmadı. Dini ne olursa olsun her kulun kalbinde Allah vardır. Her kalb, sahibi farkında olsa da olmasa da "Allah Allah!" diye atar. Ebucehil ne ise sizin konuş-tuğunuz cahil insan da odur. Yunus'un sözünü hatırlayalım:

Hâşe lillah senden ey Rabbül-enam

Sen temâşâ kılasun ben hoş yanam!

Selamlar